

974

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA

z dnia 20 lipca 1953 r.

w sprawie utworzenia okręgu ochrony górniczej zdrojowiska Rymanów-Zdrój i oznaczenia jego granic.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. z 1922 r. Nr 31, poz. 254 oraz z 1928 r. Nr 36, poz. 331) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się okręg ochrony górniczej dla zdrojowiska Rymanów-Zdrój w oznaczonych niżej granicach: Granica północna biegnie od punktu zetknięcia się parcel gromady Wołtuszcza (gm. kat. Posada Wyżna) l. kat. 772 i 757 z granicą gromady Wołtuszcza linią prostą w kierunku zachodnim do punktu zetknięcia się parcel gm. kat. Posada Wyżna l. kat. 478/2 i 478/3 i parceli leśnej l. kat. 604/5. Granica zachodnia biegnie od wyżej wymienionego punktu zetknięcia się parcel l. kat. 478/2, 478/3 i 604/5 linią prostą w kierunku południowym przez parcele leśne l. kat. 604/5 i 604/8 do punktu zetknięcia się parcel l. kat. 604/8 i 608 z granicą gromad Posada Wyżna i Deszno. Granica południowa biegnie od punktu zetknięcia się parcel l. kat. 604/8 i 608 z granicą gromad Posada Wyżna i Deszno w kierunku południowo-wschodnim do punktu zetknięcia się parcel l. kat. 1953/1 i 614/1 (grom. Posada Wyżna) z parcelą 1/3 gromady Wołtuszcza, po czym przyjmuje kierunek południowo-południowo-wschodni aż do punktu na zachodniej granicy parceli 1/2 gromady Wołtuszcza, odległego o 160 m od powyż-

szego punktu zetknięcia się parcel l. kat. 1953/1, 614/1 i 1/3. Od tego ostatniego punktu granica biegnie linią prostą w kierunku wschodnim aż do punktu rozwidlenia się drogi l. kat. 833/1 gromady Wołtuszcza na północ od cerkwi, w odległości około 170 m. Granica wschodnia biegnie od tego ostatniego punktu, przechodzi przez parcelę leśną l. kat. 14/41 gromady Wołtuszcza w kierunku północno-północno-zachodnim do koty 570, a od tego ostatniego punktu dalej przez tę samą parcelę l. kat. 14/41 aż do wspomnianego na wstępie punktu zetknięcia się parcel l. kat. 772 i 757 z granicą gromady Wołtuszcza.

§ 2. Jako dozwolone roboty ziemne w obrębie określonego w § 1 okręgu ochrony górniczej nie wymagające zezwoleń właściwych władz ustala się wykopy do głębokości 2,5 m, o ile nie będą wywoływały zagłębień, w których zbierałaby się woda opadowa. Studnie kopalne a nie wiercone mogą być zakładane w odległości co najmniej 300 m od źródeł mineralnych do głębokości 20 m.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa: R. Nieszporek

975

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 20 maja 1953 r.

w sprawie zniesienia Urzędu Celnego w Tczewie.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 14 lutego 1952 r. o ustroju i zakresie działania administracji celnej (Dz. U. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się Urząd Celny w Tczewie.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1953 r.

Minister Handlu Zagranicznego: K. Dąbrowski

976

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 17 sierpnia 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących kategorii opakowań wypożyczanych i sprzedawanych używanych

przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Lekkiego:

- 1) opakowania wypożyczane:
 - a) worki tkane,
 - b) skrzynie znormalizowane drewniane do przedzwy,
- 2) opakowania sprzedawane:
 - a) skrzynie drewniane różne,
 - b) cewki trwałe i miękkie,
 - c) pudełka tekturowe i kartony

- d) ramki i wkładki do nawijania tkanin,
- e) tkaniny pakulane i inne pakowe.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Przemysłu Lekkiego zakład, który zapakował oraz dokonał wysyłki towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś — zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

II. Przepisy wspólne dla opakowań wypożyczanych i sprzedawanych.

§ 3. 1. Opakowania należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Opakowania powinny być przechowywane w warunkach higienicznych.

3. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy kryte miejsce lub pomieszczenie na przechowywanie opróżnionych opakowań.

4. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego rodzaju towaru niż ten, dla którego jest przeznaczone opakowanie.

§ 4. 1. Koszt transportu przy zwrocie opakowań do zakładu dostawcy ponosi odbiorca. W przypadku gdy opakowania wysłane są publicznymi środkami transportu, odbiorca ponosi koszty transportu tylko do stacji lub portu miejsca przeznaczenia.

2. Opakowania należy przesyłać najtańszym środkiem transportu. Przy transporcie kolejowym na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przedmiotem przesyłki są opakowania używane (taryfa towarowa PKP, poz. 1867).

3. Wysyłający obowiązany jest do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika.

4. W przypadku gdy opakowanie składa się z kilku elementów, należy przekazać równocześnie wszystkie jego elementy.

§ 5. Odbiorca obowiązany jest najpóźniej następnego dnia po nadaniu opakowań do przewoźnika wysłać dostawcy zawiadomienie, podając datę nadania, środek przewoźny, wagę, ilość i rodzaj opakowania.

§ 6. Jeżeli obowiązujące przepisy regulują tryb odbioru towaru i zgłaszania reklamacji dotyczących dostarczanego towaru, przepisy te stosuje się odpowiednio do odbiorów opakowań przez odbiorcę i zgłaszania reklamacji dotyczących opakowań. W przypadku braku tych przepisów stosuje się zasady określone w § 7.

§ 7. 1. Jeżeli towar w opakowaniu został odebrany ze składu lub zakładu dostawcy lub dostarczony przez niego własnymi środkami transportu, odbiorca powinien zbadać niezwłocznie opakowania i stwierdzić ewentualne braki w formie protokołu, sporządzonego przy udziale przedstawiciela dostawcy.

2. Jeżeli dostawa została dokonana obcymi środkami transportu, odbiorca powinien niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 7 dni od dnia odbioru towaru, zbadać opakowania i w razie stwierdzenia braków lub wad sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego.

3. O miejscu i czasie zamierzonego sporządzenia protokołu odbiorca powiadomi dostawcę w takim terminie, by mógł on delegować swego przedstawiciela. Niestawienie się przedstawiciela dostawcy nie wstrzymuje sporządzenia protokołu.

4. W przypadku różnicy zdań między przedstawicielami odbiorcy i dostawcy co do stanu opakowań odbiorca może wezwać biegłego.

5. W przypadku potwierdzenia przez biegłego zastrzeżeń odbiorcy koszt ekspertyzy ponosi dostawca, w przeciwnym razie odbiorca.

6. W przypadku nieobecności przedstawiciela dostawcy przy sporządzaniu protokołu odbiorca powiadomi dostawcę o stwierdzonych protokolem wadach i brakach w terminie określonym w ust. 2 pod rygorem utraty roszczenia z tego tytułu.

§ 8. W przypadku gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze (wydaniu) opakowań (wady ukryte), sporządzenie protokołu i powiadomienie dostawcy o brakach i wadach powinno nastąpić w ciągu 7 dni od dnia ich wykrycia, nie później jednak niż w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania.

§ 9. Przy odbiorze i ustalaniu braków i wad opakowań przez dostawcę stosuje się odpowiednio przepisy §§ 7 i 8.

§ 10. Opakowania nie nadające się do dalszego użytku ani też do remontu traktować należy jako odpadki.

§ 11. 1. Dostawca może w fakturze wskazać inną jednostkę, której mają być przesłane opakowania.

2. W przypadku odmowy przyjęcia (nabycia) opakowania przez jednostkę wskazaną przez dostawcę do przyjęcia (nabycia) opakowania obowiązany jest dostawca. Koszt transportu opakowań od jednostki wskazanej przez dostawcę do dostawcy ponosi dostawca.

§ 12. Odbiorcy, którzy nie zwalniają opakowania przez rozpakowanie w swych zakładach, wskażą jednostkom zwalniającym opakowania sposób dokonywania ich zwrotu i odsprzedaży.

§ 13. Przepisy zarządzenia dotyczące dostawców stosuje się odpowiednio do jednostek o których mowa w § 11, a przepisy zarządzenia dotyczące odbiorców stosuje się odpowiednio do jednostek, o których mowa w § 12.

§ 14. Przedstawiciele dostawców uprawnieni są do przeprowadzania kontroli wykonania przepisów zarządzenia przez odbiorców.

III. Przepisy szczególne dla opakowań wypożyczanych.

§ 15. Opakowania wypożyczone powinny być zwracane dostawcy przez odbiorcę nieodpłatnie w stanie nie uszkodzonym.

§ 16. 1. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ilościowej ewidencji ruchu opakowań w oparciu o zasady ustalone w branżowych planach kont.

2. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ewidencji terminów zwrotu.

§ 17. Na opakowaniach wypożyczanych powinny być trwale i widocznie oznaczone:

- 1) nazwa i adres dostawcy,
- 2) numer (znak) inwentarzowy opakowania (stanowiącego środki trwałe w rozumieniu przepisów o finansowaniu inwestycji),
- 3) numer (znak) asortymentu opakowania (nie będącego środkiem trwałym, a zaliczonego do opakowania wypożyczanego),
- 4) napis „Opakowanie wypożyczone”.

§ 18. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze dotyczącej dostarczonego towaru również ilość i rodzaj opakowań oraz terminy zwrotu zgodnie z tabelą stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 19. 1. Opakowania powinny być zwracane niezwłocznie po opróżnieniu ich z towaru, nie później jednak niż w terminie określonym w fakturze.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od daty odbioru towaru z zakładu dostawcy lub dnia wysłania towaru w opakowaniu do dnia zwrotu opakowania do zakładu dostawcy lub dnia wysyłki opakowania publicznym środkiem transportu. Dniem wysyłki jest data stempla przewoźnika na liście przewozowym.

§ 20. 1. W razie niezwrócenia opakowania w terminie:

- 1) odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania,
- 2) dostawca wyznaczy odbiorcy odpowiedni dodatkowy termin do zwrotu opakowania; termin dodatkowy nie może być dłuższy niż określony w tabeli terminów zwrotu opakowań wypożyczanych, stanowiącej załącznik do zarządzenia.

2. W razie niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym odbiorca obowiązany jest ponownie uiścić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania.

3. Uiszczenie kar umownych, przewidzianych w ust. 1 i 2, nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zwrotu opakowania.

4. W przypadku niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym dostawca, niezależnie od żądania uiszczenia kary umownej określonej w ust. 2, wystąpi niezwłocznie z wnioskiem do właściwej komisji arbitrażowej o orzeczenie zwrotu opakowania przez odbiorcę i powiadomi o złożeniu tego wniosku jednostkę nadrzędną odbiorcy.

§ 21. 1. W przypadku uzasadnionej niemożności zwrotu opakowania w terminie określonym w fakturze, stwierdzonej przez jednostkę nadrzędną odbiorcy, a szczególnie konieczności dłuższego przechowywania towaru w opakowaniu, odbiorca powinien w terminie określonym dla zwrotu opakowania zawiadomić o tym dostawcę i podać termin zwrotu opakowania ustalony za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 lub niezwrócenia opakowania w podanym terminie ma odpowiednie zastosowanie przepis § 20.

§ 22. 1. W razie niemożności zwrotu opakowania na skutek jego zaginięcia lub zniszczenia odbiorca obowiązany jest powiadomić o tym dostawcę w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania i uiścić jednorazowo tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania z wyjątkiem przypadku, gdy zaginięcie lub zniszczenie nie było skutkiem działania lub zaniechania odbiorcy.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie przepis § 20.

§ 23. 1. Koszty naprawy uszkodzeń i usunięcia braków zawinionych przez odbiorcę obciążają odbiorcę.

2. Koszty remontu opakowań wynikłe z normalnego zużycia obciążają dostawcę.

§ 24. Przy dostawach towaru na rzecz jednostek prywatnych dostawcy obowiązani są w umowach o dostawę zastrzec zwrot opakowań w terminie określonym w § 19 pod rygorem kar umownych określonych w §§ 20 i 22 i pobrać kaucję w wysokości trzykrotnej wartości opakowania na zabezpieczenie dochodzenia kar umownych.

IV. Przepisy szczególne dla opakowań sprzedawanych.

§ 25. Na opakowaniach sprzedawanych powinny być w miarę możliwości trwale uwidocznione nazwa i adres dostawcy.

§ 26. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze ilość, rodzaj i cenę opakowania zgodną z cennikiem.

§ 27. Opakowania sprzedawane odbiorcy powinni odsprzedać dostawcom niezwłocznie po rozpakowaniu towaru.

§ 28. 1. W przypadkach sprzedaży opakowań przez odbiorców lub przez jednostki im podległe wraz z towarem konsumentom odbiorcy obowiązani są do skupu tego rodzaju opakowania i odsprzedaży następnie dostawcom.

2. Odbiorcy lub podległe jednostki skupywać będą tylko opakowania nie uszkodzone oraz zewnętrznie i wewnętrznie czyste lub takie, które po opróżnieniu z pierwszej zawartości nie były używane.

3. Skupione opakowania odbiorcy posortują według typów, rozmiarów i przeznaczenia.

4. Skup opakowań następuje po cenach określonych w cenniku.

§ 29. Dostawca ma obowiązek zakupu każdej ilości opakowań sprzedawanych nadających się do dalszego użytku.

§ 30. 1. Opakowania, wymienione w § 1 pkt 2, zdadne do dalszego użytku bez przeprowadzenia remontu nabywane będą przez dostawcę po cenie według obowiązujących cenników.

2. Opakowania, o których mowa w ust. 1, wymagające remontu skupywane będą przez bazy remontowe po cenach według obowiązujących cenników.

§ 31. 1. Jednostki gospodarki społecznej posiadające opakowania sprzedawane obowiązane są odsprzedać je dostawcom.

2. Przepisy §§ 29 — 30 mają odpowiednie zastosowanie.

V. Przepisy końcowe.

§ 32. Zarządzenie nie dotyczy opakowań towarów przeznaczonych na eksport.

§ 33. Zarządzenie nie dotyczy odbiorców podległych Ministrowi Obrony Narodowej z wyjątkiem Wojskowej Centrali Handlowej oraz odbiorców podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego z wyjątkiem konsumów.

§ 34. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 17 sierpnia 1953 r. (poz. 976).

TABELA TERMINÓW ZWROTU OPAKOWAŃ WYPOŻYCZANYCH

Lp.	Rodzaj opakowania	Dostawca	Przeznaczenie opakowania do transportu	Terminy zwrotu przez odbiorcę
1	Skrzynie drewniane	CZP Bawełnianego Północ	przędzy	45 dni
2	Skrzynie drewniane	CZP Bawełnianego Południe	przędzy	45 dni
3	Skrzynie drewniane	CZP Wełnianego Północ	przędzy	45 dni
4	Skrzynie drewniane	CZP Wełnianego Południe	przędzy	45 dni
5	Skrzynie drewniane	CZP Zgrzebnego	przędzy	45 dni
6	Worki tkane	CZP Roszarniczego	nasion	60 dni
7	Worki tkane	CZ Skupu Surowców Włókienniczych i Skórzanych	nasion	60 dni

U w a g a: skrót „CZ” oznacza „Centralny Zarząd”,
skrót „CZP” oznacza „Centralny Zarząd Przemysłu”.

977

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 15 lipca 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących kategorii opakowań sprzedawanych, używanych przy dostawach towaru przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi:

- 1) skrzynki typu D-40,
- 2) skrzynki typu SM-40,
- 3) skrzynki typu łososiowe,
- 4) beczki typu BS-110 I,
- 5) beczki typu HBS-100 I,
- 6) beczki typu HBS-120 I,
- 7) beczki typu BU,
- 8) beczki typu NB-90 I,
- 9) beczki typu NB-110 I.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Żeglugi zakład, który zapakował oraz dokonał wysyłki towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś — zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

§ 3. 1. Opakowania należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Opakowania powinny być przechowywane w warunkach higienicznych.

3. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy kryte miejsce lub pomieszczenie na przechowywanie opróżnionych opakowań.

4. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego rodzaju towaru niż ten, dla którego jest przeznaczone opakowanie.

§ 4. Opakowania sprzedawane powinni odbiorcy odsprzedać dostawcom niezwłocznie po rozpakowaniu towaru.

§ 5. 1. W przypadkach sprzedaży opakowań przez odbiorców lub przez jednostki im podległe wraz z towarem konsumentom odbiorcy obowiązani są do skupu tego rodzaju opakowań i odsprzedaży ich następnie dostawcom.

2. Odbiorcy lub podległe jednostki skupywać będą tylko opakowania nie uszkodzone i wymyte, a więc zewnętrznie i wewnętrznie czyste.

3. Skupione opakowania odbiorcy posortują według typów, rozmiarów i przeznaczenia.

4. Skup opakowań następuje po cenach określonych w cenniku.